

Ой жалю мій, жалю

Для низького чоловічого голосу

Слова Івана Франка

Moderato

rit.

a tempo

mp

Ой жа - лю мій, жа - лю, гір - кий не - по - ма - лу!

rit.

mp a tempo

У - пу - стив я го - лу - бонь - ку та вже не спій - ма - ю,

у - пу - стив я го - лу - бонь - ку та вже не спій - ма - ю.

Як бу - ла бли - зень - ко, не дав їй при - на - ди,

а те - пер я не зна - хо - жду для сер - ця роз - ра - ди,

rit.

a tempo
pp *cresc.* *f*

а те - пер я не зна - хо - джу для сер - ця роз - ра - ди.

pp a tempo *cresc.* *f*

P

Як бу - ла бли - зень - ко, я ще ва - гу - вав - ся,

P

rit.

щоб так швид - ко у - ле - ті - ла, я й не спо - ді - вав - ся,

rit.

Tempo I *rit.*

щоб так швид - ко у - ле - ті - ла, я й не спо - ді - вав - ся.

Tempo I *rit.*

А як у - ле - ті - ла, вер - нуть не схо - ті - ла,

то за - бра - ла за со - бо - ю мо - ю ду - шу з ті - ла,

rit.

a tempo *pp* *cresc.* *f* *rit.*

то за - бра - ла за со - бо - ю мо - ю ду - шу з ті - ла.

pp

За - бра - ла всі мрі - ї, всі вті - хи, на - ді - ї,

як ве - сна бе - ре з со - бо - ю кві - ти за - па - шні - ї,

rit.

a tempo

як ве - сна бе - ре з со - бо - ю кві - ти за - па - шні - ї.

a tempo

mf

rit. a tempo mp

Ой жа - лю мій, жа - лю, гір - кий не - по - ма - лу!

rit. mp a tempo

У - пу-стив я го - лу - бонь - ку та вже не спій - ма - ю,

// у-пу-стив я го - лу - бонь - ку та вже не спій - ма - ю.

rit.

Ой жалю мій, жалю,
Гіркий непомалу!
Упустив я голубоньку } двічі
Та вже не спіймаю.

Як була близенько,
Не дав їй принади,
А тепер я не знаходжу } двічі
Для серця розради.

Як була близенько,
Я ще вагувався,
Щоб так швидко улетіла, } двічі
Я й не сподівався.

А як улетіла,
Вернуть не схотіла,
То забрала за собою } двічі
Мою душу з тіла.

Забрала всі мрії,
Всі втіхи, надії,
Як весна бере з собою } двічі
Квіти запашнії.

Ой жалю мій, жалю,
Гіркий непомалу!
Упустив я голубоньку } двічі
Та вже не спіймаю.